

קרוזב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

קינת דוד
דמעות פרידה
מדוד ליבי הי"ד
האב, אליאב ליבי
הרב מאיר כהן,
ישיבת חלוצי דרוור

מה הבעיה?
אשאל את צ'אט גיפטי!
הרב יהושע שפירא

תקרא בסידור,
תראה ישועות
מיכי יוספי

כשהחלונות יורדים, הלב מופיע

מפגשי נשמות ברמזור
האדום. ראיון לא שגרתי

לדמותה של מערכת המשפט החסידית
התוועדות עם הרב שבתי סלבטיצקי

קולות וברקים ושטיפת כלים
עינת ריינוס יורדת מההר

מדרשת רוח רגבים
בואי לשלב שירות לאומי בחקלאות
עם לימוד תורה מעמיק מאיר ופותח לב

רוח רגבים

מדרשת רוח רגבים

תקנות אהלניסא
יום היכרות: כ"א - כ"ב שבט

ארכיון: חו"ס 58524-723 | רח"ה-ראש המנהלה 054-599363

תאריכים
חדשים
לימי היכרות
וראיזנות אישיים
בחודש סיון!

שנה אחת שיכולה לשנות הכל

חבורה אמיתית, לימוד בגובה הלב,
חסידות שנכנסת לנשמה.

אם את לא מוכנה לוותר על משמעות,
קהילה וחיבור - אנחנו כאן בשבילך.
מדרשת מעיינותיך - ירושלים.

תכנית מנהיגות
ייחודי במדרשה!
תכנית מרתקת לפיתוח
מנהיגות ושליחות

מרחב לצמיחה
פנימית
איתך בתהליך
של גדילה ובניה

חבורה איכותית
בנות מדהימות
שבאות עם לב
פתוח

ליווי אישי
עם צוות
אכפתי ונוכח

מדרשה מלאה • תכנית שילוב לסטודנטיות ובנות שירות

רוצה פרטים?
שלחי לנו הודעה!
054-9210131

פירוטוי ישראל

זה לא טרנד. זה טורנדו!

הישראלים כבר בחרו.
טורנדו אינוורטר
המזגן הטוב והמוביל בישראל!

פיקוד שבת
מובנה

שירות
תוך יום

רק 0.57 אג'
ללילה שלם של מיזוג
(לילה שלם = 7 שעות)

עד 7 שנות
אחריות מלאה

מנגנון שקט
במיוחד

 TORNADO
יש מזגן ויש טורנדו אינוורטר

*על פי סקר גיאוקרטוגרפיה מאי 2025
לייעוץ והזמנות התקשרו: *2095
להשיג אצל המתקינים המורשים, ברשתות החשמל ובחנויות החשמל המובחרות

 מספר
יש רק אחד
הצרכים קבעו טורנדו אינוורטר
המזגן הטוב והמוביל בישראל

ושמחת בחיך

עיניים בתוך הסידור

חשבתי על כך שיש מושג שנקרא 'חילול שמחה' ויש 'ביטול שמחה'. מה אתם אומרים על המושגים הללו? מאיפה באו לי הביטויים האלה? תכף נחזור אליהם, אבל קודם לכן, ברשותכם אשתף אתכם בסגולה גדולה לחיים של מודעות לחיים ושל נוכחות וקרבת ה' - להתפלל, לברך ולומר דברים שבקדושה מתוך הסידור.

ודאי שמעתם על רבי חיים עוזר גרוזינסקי זצ"ל, שהיה מגדולי ישראל בדור שלפני השואה. הוא כיהן כרב העיר וילנה, ומספרים דברים גדולים על הגאונות שלו, האחריות שלו לכלל ישראל וההחלטות הרת-הגורל שהיו שולחים אליו כדי להיוועץ בו, כמו גם החסידים הנפלאים שהוא עשה. למשל, ביחס לגאונות שלו מסופר שהוא היה יכול לכתוב תשובות הלכתיות בשתי ידיים - שתי תשובות שונות... הדבר המופלא הזה מתועד בספרים מפי עדי ראייה שראו זאת בעצמם. ובענייני גמילות חסדים, מסופר שפעם אחת אבדה לו המחברת בה היה מתעד את הפקדות הכספים של אלמנות ונוזקים מעירו שסמכו עליו והשאירו אצלו כספים למשמרת. מה עשה? הוא ישב לילה שלם ושחזר את הפרטים הללו מזיכרונו... כעבור זמן מצאו את המחברת המקורית עם כל הרשימות שלו, והשוו וראו שהוא דייק בשחזור שלו ולא שכח מאומה.

בכל אופן, לענייננו, מסופר עליו שאת כל התפילות שלו, כולל ברכת המזון, הוא אומר מתוך הסידור. וגם כשהיו באים אנשים לבקש ממנו ברכה, היה אומר להם לברך מהסידור את ברכת המזון, והזכות הזו תעמוד להם להיוושע בכל טוב.

גם הרבי מלובקין הידר כל כך בעניין הזה, מול החסידים שענייהם היו נשואות אליו וראו כיצד לכל תפילה ואפילו לברכה אחרונה קצרה הרבי היה פותח את הסידור שהתלווה אליו תמיד. גם בכמה מהאיגרות שלו לאנשים שונים הוא ממליץ להתפלל ולומר הכל מתוך הסידור, כשבהקשר לכך הוא דורש את הפסוק במגילת אסתר, אחרי מות המן, "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה": עם הספר - כשמתפללים מתוך הסידור, ישוב מחשבתו הרעה - מתמעטות המחשבות הזרות.

מבטל מחלל שומר

מסופר שפעם אחת יצא רבי ישראל מסלנט לטייל בליל שבת, והנה הוא הגיע סמוך לנמל וראה כיצד הוא שוקק חיים, כשלצער הלב בין העובדים ישנם גם יהודים העוסקים באמצע הלילה הקדוש בפריקה וטעינה... הוא התקרב אליהם ואמר להם: רצוני שתבטיחו לי שכשתחזרו הביתה תעשו קידוש! אתם מבינים על מה מדובר? אלה יהודים שעובדים בליל שבת בנמל, והוא אומר להם: תבטיחו לי שכשתחזרו הביתה תעשו קידוש. ובאמת, היהודים הללו נענו לבקשת הרב הנכבד והבטיחו לו שכך יעשו. התלמידים שליוו אותו השתוממו מכל האירוע, והסבירו להם רבי ישראל: ישנם שני סוגים יהודים שאינם שומרים שבת - יש 'מחלל שבת' ויש 'מבטל שבת'. מחלל שבת הוא עדיין מודע לשבת, אך הוא עושה בה מלאכה. לעומת זאת, מבטל שבת הנו יהודי שכלל לא מודע שיום השבת שונה משאר הימים. בהתאם לכך, מי שמחלל שבת יש תקווה רבה שיחזור בתשובה, מה שקשה לכאורה יותר לצפות מהמבטל שבת. יהודים אלו שעובדים בנמל - המשיך רבי ישראל ואמר - הם נכון לעכשיו מבטלי שבת, ואילו אני רוצה לגרום להם, נכון לעכשיו, שיהפכו למחללי שבת, ובעזרת השם יבוא יום והם יהיו לשומרי שבת כדת וכדין... ללא ספק, זהו סיפור על הסתכלות ממש מהפכנית.

ובכן, כלפי מה הדברים אמורים? מעבר לכך שזה בא לעודד אותנו לא להמעיט בערך של יהודי שעורך קידוש גם אם נראה שבאופן כללי ההתנהגות שלו הפוכה לגמרי משמירת השבת, אנחנו יכולים לקחת מזה גם לעניין של השמחה בה פתחנו, שיש שתי דרגות בפן השלילי שלה: יש לחלל את השמחה, ויש לבטל את השמחה. גם אם לאדם ישנן כל הסיבות בעולם לא להיות שמח, הוא צריך לעמול שלפחות לא תשתכח ממנו השמחה - שלא יהיה בגדר מבטל שמחה. כדאי שיפעיל מוזיקה שמחה בבית, אפילו לכמה דקות. גם אז מוזיקה של ריקודים שמש לא תואמת את מצב רוחו. כשהוא יעשה כך לכמה רגעים ויאמר מילות הודיה לריבונו של עולם, זה משנה את כל התמונה ומקרב אותו אט אט בחזרה אל החיים ואל השמחה.

חברים יקרים, שיהיו הדברים הללו לעילוי נשמת החיילים היקרים הללו שנפלו, בתוך כל חללי המערכה האחרונה, ומהצער הזה ניקח כולנו חיוזק - כמו להתפלל ולברך מתוך הסידור, ולעשות טוב לכבוד הנשמות שלהם. לחיים, לחיים לחיים. שנזכה להרבות חיים ולשמוח בכל הטוב שעוד לפנינו.

שלום חברים. לצער הלב, למחרת החג השמח התבשרנו שוב על נפילתם של חיילים יקרים, הי"ד. לפעמים הלב כבר הולך ונעשה גס מול רשימות הנופלים, ולכן כדאי להשתדל לשהות ליד כל שם של נופל במשך מספר רגעים, כדי להתבונן ולהתוודע לכל הטוב שהוא הביא לעולם ועל כל התוכניות שהוא רצה לממש במסגרת ההתגייסות שלו למען עם ישראל.

מלבד עצם ההשתתפות בצער כחלק מהערבות ההדדית שבעם ישראל, אנחנו יכולים להשתמש בזה גם כמנוע למחשבה פעילה - לאיזה כיוון אנחנו לוקחים את החיים שלנו, ואיך אנחנו יכולים להכניס בהם יותר משמעות ויותר טוב מכוחם של הנופלים. זאת אומרת, שהזיכרון בעצמו, גם אם הוא עדיין כל כך טרי וכואב, יכול להניע אותנו לפעולה, ובמקביל לגרום לנו להניח הצידה את כל הדברים הטפלים שגוזלים לנו את מנועי החיים.

בעניין זה של תוספת החיים, ידוע שאחד הכוחות המשמעותיים ביותר בו הוא רגש השמחה. במקום שיש שמחה - יש חיים, וההפך ברור מעצמו... אתם ודאי זוכרים את התוכחה הקשה של משה רבינו לעם ישראל לפני הסתלקותו, והדבר העיקרי שהוא מזכיר שבטעו יגיעו דברים כה קשים הוא "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל". זאת אומרת, שלרוב המשימה האמיתית שלנו היא להמשיך לעשות את מה שאנחנו כבר עושים בכל מקרה בעבודת ה', אבל הפעם - שזה יהיה מתוך שמחה וטוב לבב, כמו שבתחילת אותה פרשה מופיעות המילים "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך".

ובכן, לא רק שהדיבור שלנו על שמחה לא סותר את הבשורות הכואבות הללו, אלא דווקא מכוחו אנחנו יכולים לקחת את ההתרחשות הכואבת הזו ולשאול את עצמנו: איך אנחנו הולכים לעשות יותר טוב ברוחם של הנופלים?

פתוח לקהל הרחב
חילוד למשתתפות
בגילאי 18-28

תכנית ערב

במדרשת מעיינותיך

"אין סוף מקום אלוהי"

ירושלים • סמטת יעבץ 4 • שני י"ג סיון • 19:00

להרשמה
חד פעמית:

והלבוש הגבאי

הרב אייל רוד | רות בנאי

כפר חב"ד • הר"י 2 • חמישי ט"ז סיון • 19:15

להרשמה
חד פעמית:

והלבוש הגבאי

הרב משה שילת | פרדי קליין

מעיינותיך

ההרשמה למדרשה
לשנת תשפ"ו בעיצומה

054-921-0131

כינוס תלמודי התורה הלאומיים
סיוון התשפ"ה

תודה!

ל 5,300 תלמידים בתלמודי התורה הלאומיים,
שלמדו, שיננו והשתתפו בכינוס הענק של תלמודי התורה
בירושלים עיר הקודש, בערב חג השבועות.
למאות מלמדים ומנהלים
שמוסרים את נפשם על חינוך בתלמודי התורה.
להורים רבים ששולחים לתלמודי התורה - בשביל הדור הבא.
לעיריית ירושלים ולעומד בראשה מר משה ליאון
על אירוע של רוממות וקבלת התורה.
לח"כ אבי מעוז על שותפות אמיצה בהעמדת התורה בקרב ילדי ישראל

**ממשיכים להגדיל תורה בטהרתה!
מפי עוללים ויונקים יסדת עז... להשבית אויב ומתנקם!**

054-4699832 | תמיכה:

ותרגילנו!

לבנו. מעמד הר סיני היה גילוי אלוקי יוצא דופן שעורר בנו יראה גדולה, לא כדי להתרפק ולומר - וואו, היה מדהים! גדול מהחיים, הלואי שאעבור זאת שוב!... אלא כדי להשאיר בתוכנו רושם עמוק, שייזכר לדורות, יישמר בלב לעולם וימשך ללכת איתנו.

כאשר רות ונעמי הולכות משדה מואב חזרה לארץ, המדרש מספר שהן "היו עסוקות בהלכות גרים". ההלכה נקראת כך, מלשון הליכה. דבר ה' הולך איתנו בכל פרטי החיים. איך לשרוך נעליים, מה וכמה לאכול, מתי להתפלל, איך לדבר ואפילו מה לומר כשיוצאים מהשירותים. היא נוגעת ונכנסת פנימה לחיים כדי לקשר אותנו למקום גבוה, לאור שראינו בסיני. התורה הגדולה שבאה משמיים ירדה ונכנסה לתוך הנשמה שלנו, והיא עכשיו בתוכנו ממש, חלק מאיתנו. דוד המלך אומר את זה בהרבה פסוקים בתהילים, כמו למשל: "לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעיי", "כל עצמותי תאמנה ה' מי כמוך".

רות המקסימה הולכת עם נעמי כשהיא לא יודעת מה יהיה בסופה. היא לא שואלת על המשך החיים, לא מתעניינת ובטח שלא מתנה תנאים בהליכתה. היא מוערכת כל כך בעינינו, כי התמסרה לדרך ה' - היא "דבקה בה", ובגלל זה זכתה שממנה יצא זרע המלכות.

בערב פסח שוחחתי עם חברה שהתמודדה עם מורכבות משפחתית גדולה. "איפה אני ואיפה פסח? אין לי אווירה של חג, אני כואבת כל כך...". דיברנו על כך שזה הפסח שלה. אור החג נכנס עכשיו דרך מה שהיא עוברת. אם הקשר לחג ולמצוות הוא מתוכנו, אור ה' יתגלה רק מהמקום בו אני נמצאת.

אנחנו לקראת 'זמן קיץ' של שלושה חודשים שאין בהם חגים. זהו הזמן הארוך ביותר בשנה בין חגים. התקופה הזו יכולה להביא איתה יובש, רפיון ועייפות כמו בגוף, גם ברוחניות. אולי עכשיו נכון להתפלל על עבודה כמו שאנו מבקשים בתפילה: ותרגילנו בתורתך - עבודת ה' שהיא חלק מהרגל החיים, בוקר צהריים וערב. בבית ובעבודה, לבד ועם אנשים, בעליות וברידות.

משה רבנו מדגיש לנו בספר דברים: "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה היא. לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה וינקחה לנו וישמענו אתה ונעשה... פי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבך לעשותו". זה מאוד מעניין שמשה - דווקא זה שאכן 'עלה לשמיים' לקבל תורה - הוא שאומר לנו: התורה נמצאת בלב וכפה שלנו, ברצון ובמעשה. ממש ממש כאן.

מתן תורה היה מעמד מרשים. הפסוקים מתארים חוויה חזקה ועמוקה בה כל העם שמע את קול ה', וחכמים מספרים כי התרוממו למדרגה רוחנית גבוהה ביותר. והנה אנחנו היום, כמה ימים אחרי חג השבועות. מה נשאר מכם, היכן אנחנו והיכן האור הגדול?

ייתכן ואנחנו על הספה, מרימים רגליים, או עם כוס קפה ועוגת גבינה שנשארה מהחג, מנענעים עגלה או בדרך לעבודה, קוראים עלון 'לעבודת ה' בדרך החסידות'...

נניח את התשובה כבר עכשיו: ביהדות, לא נשארים בשיא אלא ממשיכים אותו, מקשרים לחיי המעשה ביום-יום.

שניה אחרי ששמענו את עשרת הדברות "וכל העם רואים את הקולות", ה' אומר: "ראיתם פי מן השמים דברתי עמכם... מזבח אדמה תעשה לי". מה? לפני שניה פרחו נשמותי, הגיעה עד לעולמות העליונים, ועכשיו אתה מדבר איתי על עולות ושלמים? מה אני צריך להתעסק עם צאן ובקר עכשיו?! הסמיכות של המילים מדהימה: ה' דיבר איתנו משמיים, והמימוש של הקול הגדול הזה הוא באדמה. כאן, במעשינו על הארץ.

גם בעקידת יצחק, בה התגלתה עוצמת מסירות הנפש של אברהם אבינו לה', ממש מיד אחר כך התורה מספרת: "יְהִי אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאַבְרָהָם לְאָמֵר, הִנֵּה לְיָדָה מִלְכָּה גַם הוּא בָּנִים לְנַחֲוֹר אֲחִיךָ, אֵת עֹרֶךָ בָּכְרוּ וְאֵת בִּזְוֹ אֲחִיו...". כלומר, אברהם חוזר לענייני המשפחה והילדים, והתורה ממשיכה ומקדישה פרק שלם (!) לכל ההתעסקות הכספית וסידורי הקבורה של שרה אמנו בחברון. הנה גם כאן, אברהם אבינו שהתגלה כענק שבענקים כשהלך עם בני-יחידו לקראת העקידה, חוזר מהמעמד הגבוה אל פרטי היום-יום השגותיים ביותר - ילדים, כסף, משא ומתן והתמודדות עם קושי פטירתה של שרה.

אפילו אחרי הפרקים הדרמטיים עם יוסף, אחרי כל המתח וההתרגשות במציאת יוסף במצרים, כשיעקב וכל המשפחה באים, הם מתיישבים בארץ גושן, רועים את הצאן ועובדים קשה לפרנסתם. בטח גם להם לפעמים היה קשה לקום לעבודה או לטפל בילד חולה, אולי גם להם היה ויכוח עם השכנים, וגם הם היו צריכים לזכור להזמין בלון גז ולהמתין זמן ארוך לפקידה בבנק... אבל כאן, כאן נמצאים הקולות והברקים ששמענו בסיני!

את המילים "חרות על הלח"ת" דורשים בחסידות: חרות על לחות

מהפכת תלמודי התורה בציונות הדתית: 6,000 אבות ובנים בכנס בברית הסולטן

תלמידי תלמודי התורה הלאומיים מכל רחבי הארץ התכנסו ערב חג השבועות בברית הסולטן בירושלים, למעמד מיוחד לקראת חג מתן תורה. האירוע ביוזמת ח"כ אבי מעוז (נעם) ועיריית ירושלים, ובהשתתפות רבנים ואישי ציבור רבים. באיגוד תלמודי התורה הלאומיים מציינים את ההתפתחות העצומה: "בכינוס הקודם לפני כ- 7 שנים היינו כ- 3000 איש וכיום תלמודי התורה כמעט והכפילו את עצמם" אמר הרב אבי רוקבר מהאיגוד.

ח"כ אבי מעוז הוסיף: "אני מצדיע לכם ואמשיך להיאבק באפליה התקציבית עד שתלמודי התורה יקבלו את מקומם הראוי."

באירוע השתתפו רבנים רבים - הרב דוד לאו, הרב שלמה אבינר, הרב מיכה הלוי, הרב מנחם בורשטיין, הרב בניוה שמואלי, הרב אידרא, ועוד. הרב שלמה משה עמאר, הרב יצחק זילברשטיין והרב אשר וייס אף הם בירכו את הילדים וקראו לחיזוק תלמודי התורה.

פשוט

קצר יותר

תואר ראשון כ-18,000 ₪ בלבד!*

כשמתחשבים לך בשמות ישיבה, זה פשוט וקצר יותר

זה פשוט וקצר יותר תעודת הוראה ותואר B.Ed בתושב"ע

מסלולי לימוד נוספים:

מדעי הטבע

אנגלית

מדעי המחשב

לשון עברית

חינוך מיוחד דו חוגי

תנ"ך

מחשבת ישראל

מערכת שעות נוחה היברידי, ימים מרוכזים, מקוונים, יום שישי ועוד

חדש וייחודי!

הסבת אקדמאים והרחבת הסמכה במסלול מקוצר בחוג ללשון הקודש ובאנגלית. + תוכניות מותאמות לבעלי תעודת מורה בכיר.

דברי קינה ושירה לפני כיסא הכבוד אליאב ליבי שי' בהספד לבנו הקדוש דוד הי"ד

חששתי. פחדתי לקבל החלטה. גם ידעתי כמה אתה רוצה להשתלב בלחימה, כמה אתה רוצה חלק בסדר העבודה...

חשבת, מה אני אומר. כל אבא שהבן שלו לוחם אומר אותו דבר: מה נכון, מה רצוי בעיני השם, מהו סדר העבודה, ובלב כבוד קיבלתי החלטה. והנה צורפת ללחימה, צורפת לסדר העבודה...

(אליאב שר יחד עם הקהלה את מילות ברכת העבודה): "רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לרבי ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה, באהבה, תקבל פרצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחינה ענינו בשוכך לציון ברחמים".

הפסקת אש, עם ישראל עוצר את הלחימה, עוצר את סדר העבודה... והנה שוב חוזרים ללחימה, עם ישראל שוב נכנס לסדר העבודה. ואתה, אתה שבור, קיבלת פרופיל נמוך, לא מצליח ללכת לצבא. קיבלת פטור, ובחברה כבר יש מפעילים לכל הכלים, ואתה שואל. אף פעם לא התווכחת איתי. תמיד כשרצית להגיד לי משהו אחר שאלת אותי, והייתי מבין שאתה חושב אחרת. היית כזה ילד טוב, לא התווכחת על כלום. ואתה שואל: אבא, אולי אני עוזב את הישיבה ונכנס רשמית מלא מלא ללחימה? "תביא לי כלי" אמרת, ואצטרף לסדר העבודה...

ושוב אני חושש, נעצרת הנשימה. מה נכון? מה השם שואל ממך? מה טוב למשימה? מה חלקנו בלחימה? מה, מהו סדר העבודה? ובמו ידי אני קונה לך מזבח, מזבח חדש, מזבח אדמה...

ואתה צורפת ללחימה ולסדר העבודה, ולא נגלה לי המלאך לעצור את ההקרבה... ואני, אני לקחתי חלק בעקידה... ואני, אנה

אני בא...

דוד! דוד המתוק, מלא בלב ובחיוך מכל הנשמה, עלית ונעלית כמעשה המרכבה, תעמוד לפני כיסא דין, תזעזע את עמודי הסיפים. אולי תחצוב בעמודים. הרי אתה כבר אלוף בלהפיל ולשבור בניינים. תעביר את אלוקים מכיסא דין לכיסא של רחמים...

ה', ה', אל מלא רחמים. קבל את בני לפניך כקורבן שלמים, זרוק עלינו מים טהורים ותן לנו לב בשר מלא רחמים.

(אליאב ואביו ר' יעקב שי' שרו עם כל הקהלה את י"ג מירות הרחמים במנגינת ימים נוראים בפתיחת ארון הקודש): "ה', ה', אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע ותסוּאָה וְנִקָּה".

(אליאב סיים במילות השייר): "מִזְבַּח חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִעְלָה עֲלֵינוּ".

הלכת לראות ישיבות לשנה הבאה, ובכל מקום שראית אמרת לי: אבא, שם אני רוצה ללמוד בשנה הבאה. פשוט ראית רק טוב בכל מקום שהגעת. כשהגיע הזמן והיית צריך לקבל החלטה, בחרת ב'ישיבת תלם'. לך לישיבה, ניסיתי לשכנע. דוד, 'חומש' מתאים לך נורא. תבדוק ב'אביביתר', אחלה ישיבה. אבל אתה, בהחלטה בוגרת, אמרת לי: אבא, שחרר, אני ב'תלם'. שחררתי, וראיתי שאתה שלם ממש בהחלטה. עזבת את העבודה בחברה, הלכת לישיבה, ובאמת התמלאת בלימוד ובשמחה. זה לא שלא הייתה לך התמודדות עם שירים

דוד! איזה מתוק. מחייך, מרגיע. כמה כאב. יופי שקורע את הנשמה, את הגוף, את הלב. אוי דוד! חיבקתי אותך בפעם הראשונה באמבולנס בעופרה, אחרי לידה מורכבת וקשה, ואני מחזיק בעדינות, דוד! עוד פעם מחבק, מחזיק בעדינות בגופך הקדוש... לפני 18 וחצי שנים קיבלנו אותך במתנה, ילד מלא חיוך, מלא קדושה, והפכת אותנו להורים, ועכשיו הפכת אותנו להורים שכולים...

נולדת למלחמה על הארץ, היית כל כך שלם עם זה, כל כך חי את זה, בפשטות. זה לא שלא היו לך קשיים, אבל ידעת לטפל ולדאוג לכלים.

תמיד ידעת לדאוג לכלים. זה היה כל כך חלק מהמשימה שלך, כל כך מחובר לעשייה שלך, גם כשהיית לך כבר מורכב והרגשת שאתה לא יכול עוד לפרוץ במרחב הזה.

הלכת להילחם על ההתיישבות אצל הדוד, הדוד קוקו. "דוד, דוד", היית צועק לכל הדודים מגיל אפס: "דוד". ומאז, כשאנחנו חייבים ממך זיכרון, אנחנו קוראים אחד לשני: "דוד קוקו", "דוד יצחק", "דוד מתנאל", "דוד מה עושים", "דוד מה אומר". דוד... דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים. איי, איי, היית שותף בהתיישבות, זה היה חלק מחייך ונשמתיך. נשמת את זה, עבדת בזה, נלחמת בזה, גברת על קשיים, התמודדת במשימה ובסדר העבודה.

עסקנו בחקלאות בשביל ההתיישבות, ומתוך שלא לשמה - יבוא לשמה. למדנו את הסוד, סדר העבודה. אני חייב לשמוע מדרש, להתלהב מאיזה פסוק של נחמה. אבל אתה, בפשטות, חי את זה, חי את סדר העבודה.

אני זוכר שחרשת עם הטרקטור האדום, בשנה שעברה, ואני התמלאתי בגאווה.

בחול המועד של פסח השנה התגברנו. עבדנו עם כל הלב והנשמה להכשיר את השדות, לזרוע את סדר העבודה, וכשנתבשרנו שזכינו לקיים את "ואספת את תבואתה", ממש באותו יום נאספת גם אתה... כנראה סיימת את סדר העבודה, ובשמינית, ובשמינית תשמטנה ונטשתה, עזבת את ישיבתך בחלוצי דרוו. לא כי לא היה לך טוב, היה לך מעולה. רצית לקחת חלק גדול יותר בעבודה. במניפה בבגרות השקעת את הנשמה. בתוך פחות משנה שוב השלמת משימה, והצטרפת לחברה רשמית לסדר העבודה, עם חברה מפעילים, מבוגרים, צעירים, מנוסים, שבתוך ימים ספורים הפכו לך ממורים לחברים ואוהבים. כל כך אוהבים. כולם מספרים לי: דוד, ילד מיוחד שבילדים.

שהם לא רוצים שיראו להם שאוהבים אותם, צועקים בפנים שהם מאוד מאוד רוצים שיראו להם כמה אוהבים אותם, פשוט יש להם בעיות התנסחות.

הבעיה היא שההורים ברוב המקרים לא קוראים מחשבות (לא לכל משפחה יש תקציב לשדרוג הזה), ולכן לפעמים הם מאמינים לילד שלהם שמספר כמה הוא לא רוצה שיראו לו גילויי חיבה. וזה חוץ מעוד מיליון וחצי דפקטים מובנים שיש להורים על פני הגלובוס שיכולים לגרום להם לא לספר מספיק לילדים שלהם עד כמה הם אוהבים אותם, וכמה הם חשובים להם.

לפעמים רק אחרי הסוף פתאום נופל האסימון, ואז זה מאוחר מדי.

תלכו רגע לצד השני.

מכירים את החבר הזה שהולך אחרי אנשים ומספר להם כמה הוא מעריך אותם, כמה הם מיוחדים, אבל זה מרגיש שהוא לא מתכוון לזה באמת. תמיד יש לזה ניחוח של נצלנות, אגואיסטיות ואנוכיות.

מה הבעיה, ביקשתם גילויי חיבה – קיבלתם גילויי חיבה.

עוד אגדה מספרת על בייניש אחר שהרב קרא לו. "אשתך אומרת שאתה לא קונה לה מתנות, חשוב מאוד לקנות לאשה מתנות". יומיים אחר כך הוא קורא לאשתו: "תראי את המדף כאן. יש במדף הרבה מתנות, כל פעם שאת מרגישה שאת צריכה, פשוט תקחי לעצמך מתנה".

דפוק לגמרי.

מתנה היא לא עניין טכני, היא הופכת להיות שווה רק אם נותנים אותה כמו שצריך. סוד של מחנך – מהמתנות שאני מקבל נשארים בעיקר הפתקים והמכתבים.

טוב.

לסיכום: חשוב מאוד לבטא אהבה בכל דרך שמתאימה לשני הצדדים, אבל לא פחות קריטי הוא שלמעשים יהיה גיבוי פנימי, לכל ביטוי של אהבה חייב להיות רגש תואם בפנים.

לאהוב את ה' זה לא מספיק.

אנחנו צריכים ללמוד לבטא את האהבה שלנו.

ה' גם לימד אותנו איך הוא רוצה שנבטא אהבה: תורה ומצוות. את כל הרגש החם שאנחנו מעוררים כלפי ה' צריך להכניס בתוך לימוד התורה וקיום המצוות, אחרת האהבה נשארת תיאורטית ולא מממשת את עצמה. הרי התכלית של הכל היא שבסוף העולם הזה יעבור תיקון אמיתי, ואור ה' יתגלה כאן.

רק תזכרו שהתורה היא מתנה הדרית. קיבלנו אותה בשבועות במעמד הר סיני שביטא את עומק האהבה של ה' אלינו, ולימוד התורה שלנו הוא ההזדמנות שלנו – להחזיר לה' אהבה.

יותר מדי הלוויות יש לנו, הדמעות שלנו יכולות למלא אוקיינוס, עוד ועוד נשמות קדושות שהשאירו אותנו כאן עם לב מדמם.

יש משהו שחוזר בהספדים, לא בכולם, אבל זה גם לא זניח.

אנשים מתחרטים ממש, אולי אפילו מרגישים אשמים, על זה שהם לא הראו מספיק כמה הם אוהבים את מי שהלך.

משפטים בסגנון: "לא ידעת עד כמה אהבנו אותך", "לא הראינו לך מספיק כמה אנחנו אוהבים אותך", "אם רק הייתי יכול לחבק אותך עכשיו יותר".

קורע את הלב.

הם גם קוראים לנו להתנהל אחרת: "תחבקו את הילדים שלכם", "תראו להורים שלכם כמה אתם אוהבים אותם".

משהו לא ברור כאן עד הסוף.

רוב הילדים בעולם יודעים שההורים שלהם אוהבים אותם. לא רק שהם יודעים, כבר נמאס להם שאוכלים להם את הראש כל הזמן עם חיבוקים ונשיקות, כאילו שהם ילדים בגן. נשיקה זה 'איכס' וחיבוק 'מביך'. אוקיי. הבנו. לא מחבקים אתכם יותר, ובטח לא מנשקים. נעבור ל'אהבה תיאורטית' או ל'אהבה וירטואלית', המקסימום שתקבלו הוא אימוג'י של לב פועם בווטצאפ.

האגדה האורבנית מספרת על בייניש שהרב שלו קורא לו. "אשתך הגיעה אליי ואמרה שאתה לא אומר לה שאתה אוהב אותה". הבייניש עמד שם מופתע ומתוסכל, "הרב, בחתונה אמרתי לה שאני אוהב אותה, עד שהיא לא שומעת אחרת סימן שזה לא השתנה".

משהו אצלו לא מוכרג.

חלק חשוב מאהבה היא היכולת לבטא אותה. גם ילדים שצועקים

מה את/ה יודע/ת על השקעה נדל"נית בדימונה?

נעם נכסים

אמינות. מקצועיות.

העיר דימונה בתנופה כלכלית חברתית וחינוכית שלא נראתה כמוה מאז היווסדה. חברות הייטק, אנשי קבע ועוד רבים קבעו בה את מגורם.

בעיר הזדמנויות השקעה רבות עם אחוזי תשואה מהגבוהים ביותר.

במשרדנו מגוון דירות, בתים, קרקעות, מבנים מסחריים והזדמנויות השקעה מיוחדות.

התקשרו ותופתעו: 052-4538062

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מקררי 4 דלתות - קו אפס

ELECTRA

505 ליטר נטו

10 שנות אחריות*

מנון נימורים: ניחוסטה, ניחוסטה מושחר, זוכית שחורה, זוכית לבנה

חחב: 90.5 ס"מ, עומק: 59.7 ס"מ, גובה: 190.2 ס"מ

החל מ- 4,990 ₪ EL560

SAMSUNG

636 ליטר נטו

מהדרין

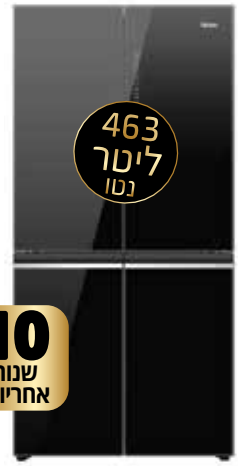
20 שנות אחריות* על המנוע

נימור זוכית במנון צבעים: שחורה / לבנה / בי / כחול ניבי / ורוד מבריק

חחב: 91.2 ס"מ, עומק: 67.3 ס"מ, גובה: 185.3 ס"מ

החל מ- 13,490 ₪ RF70DB9125

Haier

463 ליטר נטו

10 שנות אחריות*

נימור זוכית שחור / לבן

חחב: 83 ס"מ, עומק: 63.5 ס"מ, גובה: 177.5 ס"מ

החל מ- 3,990 ₪ HRF 4560

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

5018*

PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 10.6.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.

מהנדס ההצלחה

איך נראים חייו של חסיד שלא עוצר באדום • באירוע המהיר הזה, בן דקה ושלוש עשרה שניות, הכל כלול: מפגשים משני חיים, ביזיונות, ניגונים, חיוכים ותפילות • זיווג מהצומת, בכי תמרורים במכונית, והרבה הומור משולב בחוצפה חסידית • **בניה זית** עצר על אייהתנועה, ובין רמזור לרמזור הכיר את **מנחם לוטנברג**, האיש והגיטרה שמתקנים את משתמשי הדרך

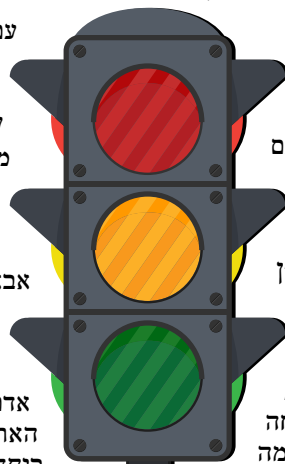

אף אחד לא אוהב לעמוד ברמזור אדום, ובטח שאף אחד לא אוהב לעמוד ברמזור אדום שלא מתחלף ביום קיצי כשהמזגן בקושי פועל... ובכן, אף אחד לא אוהב רמזור כזה, חוץ ממנחם לוטנברג – ברסלבר מחויך שמרבה להפיץ אור ושמחה, שבשבילו כל רמזור אדום הוא הזדמנות יקרה מפיז.

“באחד הצמתים הגדולים בכאר שבע שאני רגיל להגיע אליו כדי להפיץ, כל הרמזורים שמאלה התקלקלו”, הוא מספר על פעם אחת בה ראה את הסיוט המתהווה של הנהגים, הם פשוט נשארו אדומים במשך כמה דקות, וכמובן אנשים מתעצבנים ומצפצפים ומתחילים לצעוק. אמרתי לעצמי שאולי המצב הזה קשור אליי ולסיבה שבשבילה באתי. הרי הגעתי לחפש איזו נשמה שרוצה תורה, אז למרות חוסר הנחת שבסיוטאציה התחלתי לעבור בין המכוניות, לראות אם יש מישהו שפותח את החלון ואת הלב”, מוסיף מנחם לתאר.

לוטנברג חזר לארץ והתחיל מסע של תשובה דרך ישיבות חרדיות וישיבות לבעלי תשובה. אחרי תקופה משמעותית בישיבת בת עין, שבה גם גילה את רבי נחמן מברסלב שלאורו הוא חי כיום, התחתן בשעה טובה ויצא לשליחות בבית יהודי בהודו. כשחזר לארץ, גמלה בליבו החלטה ברורה בקשר לתחום העיסוק שלו: “רצייתי להמשיך להעביר הלאה את האור והטוב שקיבלתי, שבאמת מגיע לכל עם ישראל לקבל ממנו”. הוא ירד דרומה עם משפחתו הצעירה, שם חברו לגרעין התורני באילת לטובת הקמת בית יהודי: “אנחנו הבאנו את הרוח, הם הביאו את הכסף” הוא מתאר בחיך, “והאמת שהשילוב עבד די טוב עד שבשלב מסוים נפרדו דרכינו”.

עם ספרי חזקו ותורות ברסלב לכל יהודי שיפגוש ב”דקה ושלוש עשרה שניות” כהגדרתו, של עמידה ברמזור אדום. מנחם נולד וגדל בחולון בבית חצי מסורתי. “אמא שלי בוכרית, מלאת אמונה, אז בשבת הייתה פלטה ואסור היה לעשן בבית. אבא אשכנזי, וכידוע אצל אשכנזים אין חצי חצי, אבל כדי לכבד את אמא הוא עשה קידוש”. הוא עבר מסלול של ילד עירוני: “בן אדם שחושב הרבה, אבל גם די עם הארץ, מין שילוב של שני דברים ביחד – חכם חסר ידע כזה”. המשיך

“כך הסתובבתי שם, ופתאום באחת המכוניות מישהו פתח חלון ואמר לי: ‘בהתחלה חשבתי שאתה סתם עם גיטרה, אבל פתאום קלטתי שאולי יש לך בדיוק מה שאני מחפש! הייתי קודם בחנות יודאיקה, ביקשתי ליקוטי מוהר”ן והם אמרו שאין להם. אולי יש לך ליקוטי מוהר”ן?...” אפילו מנחם הברסלבר, שמניסה בהפתעות מהסוג הזה, יצא מגדרו מגילוי ההשגחה הפרטית: “אמרתי לו: אחי, מה איתך? זה אני! ליקוטי מוהר”ן בשבילי זה כמו אוויר לצוללן! בשביל זה אני פה!” מנחם העניק לאיש את הספר המבוקש, וסגירת המעגל לא איחרה לבוא: “אחרי כמה דקות שהרמזורים היו תקועים על אדום בלי שום סיבה הגיונית, מיד אחרי שהיהודי קיבל את הספר הקדוש הרמזורים התחלפו לירוק...”

יניב התיישב וענה לטלפון של מישהי שחיפשה ליקוטי מוהר”ן. באופן אוטומטי הוא ענה לה שהיא טענה בכתובת, כי אצלם אין ספרי קודש וניתק. פתאום הוא נזכר שהוא בעצמו קנה ספר כזה לפני כמה שעות...

השנים באילת אמנם היו מלאות חוויות חיוביות, אבל גם הציפו חוסר משמעותי: “ב”ה הגענו להרבה אנשים – עובדי מלונות, סטודנטים ותושבים, אבל אילת היא מקום קצת קשה בעבודת השם. אפילו שיש מדבר נפלא להתבודדות וים לטבול בו, הייתה חסרה לי החיות של אנשים שמחוכרים לאור

לשירות צבאי, ואחרי השחרור יצא לסיבוב בעולם: “שם בחו”ל התחלתי לשמור שבת ולהכיר יותר את היהדות. אז גיליתי פעם ראשונה שיש דבר כזה שירי שבת. אמרתי – וואלה? איזה מגניב!” עם התוכנות והחידושים שצבר בחו”ל,

חכם ועם הארץ

הסיפור על ליקוטי מוהר”ן ברמזור הוא דוגמה אחת מתוך מאות סיפורים שמנחם לוטנברג צובר יום יום במהלך השעות בהן הוא יוצא להפיץ אור, חיך וניגונים, יחד

דקה ושלוש עשרה שניות

שבוע חדש מתחיל...
ריח האספלט באוויר...
שמש קופחת...

מאות מכוניות נוסעות סביבי...
ואני עומד על אי-תנועה קטן בצומת
ענקי שאני קורא לו: "אי השפיות שלי".
"קדימה, מנחם", אני אומר לעצמי,
"מתחילים", ופותח את פי בתפילה אישית
לבורא עולם ובהתקשרות לצדיק.
גיטרה יש! בקבוק מים יש! כובע יש!
חומר הפצה הכי טוב שיש - יש! אני
מחזק את עצמי ואומר לעצמי: "מנחם,
אתה לוחם של אור, אתה מקרב עכשיו
את הגאולה... תסתער!!!"

רמזור אדום.
אני מקפץ בין המכוניות וקורא בקול
גדול:
"שבוע מבורך... יום ראשון... איזה
כיף... מעיף אנרגיות חיוביות באוויר.
"הלו, גבר, תן חיוך! הולך להיות לך
השבוע הכי טוב בעולם!"
"מה, אחותי, רכב חדש? תתחדשי.
שלא תראי מוסך אף פעם!!!"
וכך מרכב לרכב.

יאללה, אחים שלי מתחזקים, השבוע
זה קורה! חלומות מתגשמים! דברים
טובים בדרך! הטוב מנצח!
קול קורא לי מחלון שנפתח: "הלו,
גיטרה-מאן, בוא לפה, גן לי משהו".
אני ניגש אליו, מנגן ושר:
"טוב לי בחיים, טוב לי בחיים,
טוב כפרנסה, טוב באהבה,
טוב עם האישה, גם טוב עם הילדים".
הוא מחייך מאוזן לאוזן ואומר לי:
"וואלה, גיטרה-מאן, שימחת אותי".
"תודה, נשמה. אתה זוכר, פעם הייתה
תכנית: 'רגע עם דודלי', היום יש: 'רגע
עם טוב-לי'".
ירוק.
צפירות...

אדום.
סביבי אני רואה אנשים עצבניים,
אנשים מחייכים.

רוב האנשים נראים לי טרודים.
קבוצת חיילים מתוקים צועקים לי:
"צדיק, בוא אלינו. אפשר לעשות איתך
סטורי?"

"בטח, נשמות יפות!" הם נראים
מבסוטים אש.

"אנחנו מיחידת אגוז. עשה טובה,
תשיר משהו ליחידה..."
"בכיף, אגוזניקים".

אני מאלתר להם שיר חביב ומקפיץ,
והם מבסוטים עד השמים, מוחאים כפיים,
קופצים ברכב...

ככה זה עם ישראל: תן להם טיפת אור
והם עפים לשמים.

אני עולה למדרכה.

אדום.
גיפ דייהטסו טרויס נעצר לידי, חלון
נפתח.

"אדוני", היא פונה אליי ואומרת:
"אתה יודע שמה שאתה עושה כאן הזוי?
אתה שר ומנגן על אי-תנועה באמצע
הצומת. את זה עוד לא ראיתי... זאת
הזיה!"

"נכון, את צודקת, גברתי", כולי מחויך,
משועשע מהגילוי המרעיש שהרגע
התגלה: "זאת הזיה קדושה. כן ירבו".
תבינו, זו מציאות של דקה ושלוש
עשרה שניות בלבד.

בזמן הזה אני מנסה לספר לאחים
ולאחיות שלנו כמה הם טובים, כמה
הם יפים, כמה השם יתברך מתפאר בהם,
ועל הנסיכה הקסומה, בת המלך ששוכנת
לה בתוך הנשמה.

לפעמים אני נעצר רק על רכב אחד כל
הרמזור, לפעמים אני טס בין הרכבים...
לפעמים עשרים שניות פה, ארבעים
שניות שם... אין לי חוקים קבועים בזה.
אני משליך הכול על השם.

רמזור אדום.
אני ניגש לאוטו הראשון ברמזור
ורואה דרך השמשה בחור בסביבות
גיל שלושים, משקפי שמש שחורים על
הפנים, מחויט, מכופתר כזה.
הוא פותח את החלון ומסתכל עליי.
לא עוברות ארבע שניות והוא מתחיל
להתייפח ולהזיל דמעות...

דמעות כאלו בפתאומיות כזאת עדיין
לא ראיתי. אני ממום, וצ"ק צק תופס את
עצמי ומתעשת, ושואל אותו:
"מה קרה, אחי היקר? האישה?
חובות? אבא חולה? מה קרה?"

והוא מתייפח, לא מצליח לדבר.
אני לא כל כך יודע מה להגיד. אני
כולי בתפילה פנימית, וממשיך בדיבורי
אמונה פשוטים ואמיתיים: "אחי, אל
תדאג, השם איתך! השם יעזור לך! השם
לא יעזוב אותך אף פעם!!!" אני לא יודע
מה עובר עליך, אחי, אבל תהיה בטוח
שזה זמני. דברים יסתדרו, בעזרת השם.
אתה רוצה שאני אתפלל עליך?"

"כן... יו יו יו יו יו יו בן חנה... ו..."
ירוק.

אני נשאר עם הסיפור הלא ידוע
של יובל בן חנה, מחזיק את הדמעות
הרותחות שלו בתוך הלב שלי, ומתפלל
עליו. אני מתפלל על סיפור שאין לי מושג
מהו, אבל מרגיש את הכאב ומרגיש זכות
להיות שם בשבילו, אפילו מעט. לנחם.

מפתיע אותי כל פעם מחדש. לפעמים
אני מרגיש שהצומת הזה אינו רק צומת
דרכים רגיל בכביש סואן באמצע העיר,
אלא הוא ממש צומת דרכים של נשמות
מיוחדות. כל אחת בצומת שלה, במסע
שלה, בדרך.

של התכלית. כיוון שאשתי מבאר שבע, היינו כאן
בשבתות מדי פעם ופגשנו כמה חברים טובים שנוצר
בינינו קליק חזק, אז החלטנו לעבור לכאן".

רופא בצומת

בבאר שבע נפתחו למנחם עוד כמה חלונות חדשים:
"עברתי כאן עם אסירים בכל"א - כאן לומדים אמונה,
ולימדתי ילדים צדיקים בתלמוד תורה". אבל החלון
המשמעותי ביותר נפתח דווקא בתחום של פתיחת
חלונות ולבכות בצמתים של הכבישים העירוניים:

"אמנם כבר במקומות אחרים יצאתי להפיץ, אבל
לא כמו שזה קורה כאן. בבאר שבע זה הפך לדבר
יומיומי. לאט לאט חלחלה אלי ההבנה שכחלק
מההתבגרות הרוחנית שלי עלי לשמש כרופא נפשות
בצומת, כזה שנותן מענה וכיוון וחיוך לכל מי שאני
פוגש. הבנתי שה' כביכול אומר לי: 'במה שאתה טוב,
אתה צריך להוסיף לעם ישראל. בוא תצטרף לצבא
הקדוש הזה של נתינת חיוך, ניגון בגיטרה ואור של
יהדות. עם ישראל צמא לזה וצריך אותך'. ובאמת,
הופתעתי לראות כמה משמעות לחיים יכול להפיק
המפגש הקצר - אבל העמוק - שנוגד בדקה ושלוש
עשרה שניות של הרמזור. זה יכול להיות חיזוק
לחייילים שיורדים לעזה, שיתוף עד כדי דמעות על
קשיים בחיים, בקשות לברכות ותפילות מכל הסוגים,
ונקודות של אור שמעוררות לתשובה".

מי ראתה שהתעורר לתשובה בצומת?

"יש דוגמאות בשפע!" עונה מנחם בהתלהבות.
"למשל, יש איזו אישה מבוגרת, בסביבות 80 בערך,

לאישה שפתחה חלון בתחילת

חודש ניסן אמרתי: שה' יעשה

לך ניסים בחודש ניסן! היא

ענתה: ווא! אני כל כך זקוקה

לזה! כששאלתי מה קרה, היא

ישר התחילה לבכות ולספר

שאבא שלה עבר אירוע מוחי.

היא המשיכה לבכות וכבר

הרמזור התחלף ואנשים צפרו,

אבל היא בכלל בעולם אחר...

שממש מתלהבת לראות אותי כל פעם. יום אחד,
בלי שום היסוס, היא עולה עם הרכב על האי-תנועה
ומתחילה לספר לי: 'תשמע מנחם, התחלתי בזמן
האחרון לשמור שבת - כבר ארבע שבתות שומרת!
והיא ממשיכה לספר לי על פרק שירה שהיא אומרת,
ואז מברכת את אשתי שבהריון... מדהים כמה אנשים
נדלקים ורואים בחסיד מזמר עם גיטרה בצומת כתובת
לשיתוף ודיבור.

"היה לי עוד סיפור עם בחור בשם יניב. האמת,
כשהוא פתח את החלון, היה קשה להאמין שיצא
מזה משהו. בחור עם פירסינג בגבה, אבל הפתיע
והיה מאוד חיובי. כשסיפרתי לו על רבי נחמן, הוא
התפעל וקנה ממני ליקוטי מוהר"ן. הרמזור התחלף,
והוא נסע לשלום. פתאום, אחרי חצי שעה, קפצתי
בהפתעה כשהוא הופיע מאחורי על האי-תנועה!

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמעשתלמת בישראל

מקררים גדולים במחירים קטנים

ELECTRA

מקרר 4 דלתות

10
שנות
אחריות

גובה: 177.5 ס"מ, עומק: 73 ס"מ,
רוחב: 90.5 ס"מ.

EL6610

החל מ-

₪4,490

ELECTRA

מקרר 4 דלתות

10
שנות
אחריות

גובה: 190 ס"מ, עומק: 69 ס"מ,
רוחב: 91 ס"מ

EL685

החל מ-

₪4,690

ELECTRA

מקרר
מקפיא עליון

10
שנות
אחריות

גובה: 187 ס"מ, עומק: 75 ס"מ,
רוחב: 83 ס"מ.

EL675

החל מ-

₪2,990

ELECTRA

מקרר
מקפיא תחתון

10
שנות
אחריות

גובה: 194 ס"מ, רוחב: 84 ס"מ,
עומק: 78 ס"מ.

EL9694

החל מ-

₪4,990

ELECTRA

מקרר SBS
דלת מול דלת
נירוסטה

10
שנות
אחריות

גובה: 181.7 ס"מ, עומק: 74.8 ס"מ,
רוחב: 91.4 ס"מ.

EL6460

החל מ-

₪3,990

מגוון גימורים למקררים: נירוסטה, נירוסטה מושחר, לבן, זכוכית שחורה, זכוכית לבנה, זכוכית כסופה, זכוכית בז' (סהרה)

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

☎ *5018

PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 10.6.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד |
דירוג אנרגטי: E | אחריות על המדחס +9 שנים בתוספת 99 ש"ל כולל ביקור טכנאי | מינימום
מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.

הבן אדם פשוט בא לדבר, ושאל אותי אם בא לי לשבת אתו על קפה. התגברתי על החשש שאולי הוא מסדר אותי באיזו שהיא צורה, ובאמת ישבנו על אייס קפה. החמאתי לו על האומץ שהוא בא לדבר למרות שהוא לא מכיר אותי, ומשם השיחה זרמה בטוב. היו לו הרבה שאלות על החיים וסיכמנו לשמור על קשר.

"לא עברו כמה שעות וההפתעות אתו המשיכו", ממשיך מנחם את הסיפור. "מהפגישה אתי הוא המשיך לעבודה שלו באיזו חנות ספרים. הוא התיישב וענה לטלפון של מישהי שחיפשה ליקוטי מוהר"ן. באופן אוטומטי הוא ענה לה שהיא טעתה בכתובת, כי אצלם אין ספרי קודש וניתק. פתאום הוא נזכר שהוא בעצמו קנה ספר כזה לפני כמה שעות... הוא חזר לבחורה ואחר כך קישר בינינו, כשהוא כולו באורות מזה שתוך כמה שעות הוא הפך למפיץ של רבי נחמן. סוף הסיפור היה שהבחורה המתעניינת הגיעה אלינו הביתה לשיחה ארוכה וקנתה שלושה ספרים של ליקוטי מוהר"ן. מהבית שלנו היא יצאה עם החלטה על נסיעה לאומן, ומשם היא כבר חזרה עם חתן... עד היום אנחנו בקשר ממש טוב, ופשוט לא יאומן איך הכל התגלגל מחלון אחד שנפתח בצומת!"

ספר של אנשים

הסיפורים המתוקים משעות ההפצה בצומת הלכו והצטברו אצל מנחם, עד שגמלה בליבו החלטה להעלות אותם על הכתב, כשעם הזמן הבשיל אצלו הרעיון להפוך אותם לספר. בקיצור, אחרי מגיעות שונות ומשונות, הספר עלה על מכבש הדפוס וייקרא שמו בישראל, אולי ניהשתם: "לפתוח חלון".

הרמזור מתחלף לירוק, אתה חוזר

לחכות באי-תנועה - אי-השפיות של הצומת

- ואז כשאתה יורד לעוד סיבוב

פתאום יש לך פגישה מסוג אחר לגמרי

למה בעצם החלטת להתחיל לכתוב את הסיפורים? "ההתחלה של הרעיון, גם היא מגיעה מהעניין של ההפצה", מסביר מנחם. "רציתי שיהיה לי קונטרס לתת לאנשים ברמזור, שידבר יותר בגובה העיניים של האנשים. התחלתי לכתוב סיפורים שתכננתי להוציא לאור כחוברת קטנה, אבל חברים שנתתי להם לקרוא אותם נתנו לי פידבקים מאוד טובים, ואחד מהם אמר לי: 'מנחם, חכה! אל תוציא חוברת - זה יהיה ספר!' אז למרות שהיה לא קל, אמרתי לעצמי: 'אללה, אני הולך על זה!' וכמו כל דבר שבקדושה, לא כולם פרגנו לכתביה הזאת, ואפילו משפיע חשוב שאני מעריך אותו זלזל קצת ברעיון, והיו עוד כל מיני עיכובים ותיקונים שעברנו. ב"ה היו חברים שדחפו אותי, התבודדתי על זה, ראיתי שרבונו אומר על העניין הזה דברים מופלאים, והיו עוד כל מיני השגחות שלא השאירו לי שאלות על הכתיבה.

"האמת היא שממש הכנסתי בספר הזה את הלב ואת הנשמה שלי", אומר מנחם בגילוי לב. "אני מאמין שהוא יוכל לגעת באנשים מכל מיני קצוות, כי הוא גם מגיע מפגישות עם אנשים מכל הסוגים. מצד אחד יש כאן פשטות, מצד שני הומור עם קצת חוצפה, ואני מתפלל שזה משהו שיוכל להיות גשר מעל כל מיני פערים."

לאיזה פערים אתה מתכוון?

"תראה, מצד אחד יש מלא אור בהפצה ברמזור, ולפעמים היא אפילו רפואה לנפש שלי עצמי כשאני במוחין דקטנות או סתם משועמם. הייתה פעם אחת שהרגשתי כאילו אני יוצא מתוך האדרא

בשביילך

יום עיון קרוב לבית

יום רביעי כ' תמוז ה'תשפ"ה 16.7 נתניה

9:00 פתיחת שערים קפה ועוגה

הרבנית ימימה מזורחי

"דרך אמונה בחרתי"

הרב יוני לביא העולם משתנה-הלב נשאר	הרבנית טובה בוק "אז תראי ונהרת"		10:00
		13:00 הפסקת צהריים	
		הרב יהושע שפירא חינוך בדור הניצחון	11:45
		הרבנית עידית איצקוביץ' יוזמה נשית מברכת	14:00
		הרב זאביק הראל פתחו שערי הלב	15:30
		הרבנית שולמית פישר אור בחירות הדרך	17:00

הדם לוינשטרן

להמשיך ללכת

לחזונת דוכנים: 054-7907190

לחילי נשמת

פגעה בעת משה יעקב בן חיים תת יחזקאל בן אברהם אסתר בת צחם אייזיק מנחם שמוחה רחל בת מסעודה משה בן מריאנה

ישיבת בני עקיבא ודו רובי גדי תניה

הוא נשאר חמוץ... הוא המשיך לצעוק שאלך לשרת בצבא ולעבוד, גם כשאמרתי לי שאני משרת מילואים. ראיתי שהילדים שלו שהיו אתו מתפדחים מההתנהגות שלו, אבל הוא המשיך עד שעבר הרמזור.

"הפערים בין אלה שזורמים ושמחים לכל חיוך וגילוי של יהדות וחסידות לבין אלה שכועסים ומסתכלים עם דעות קדומות על אדם כמוני, הם גדולים מאוד. כשאני יוצא לצומת אני מקווה לגעת בכל סוגי היהודים ולהיות גשר בין קצוות כאלה. השאיפה היא שיהודים יתחברו אחד לשני בטוב ויבינו שיש לכולנו לב אחד לאבא שבשמים".

תעבור! ! לא תמיד ההפצה בצומת היא סבבה...

"הנה, רק שלושם חטפתי ביזיון מכן אדם כזה מריר. אחרי שברמזור אחד ניגנתי וכולם מוחאים כפיים, מוציאים טלפונים ומצלמים לסטורי וכל זה, מיד אחר כך פתח את החלון איזה אדם מבוגר שהיה בוער מזעם. באתי אליו בחיוך, אבל הוא אמר: 'תדע לך, גם אם אני רואה אותך כאן שוכב על הריצפה עומד למות, אני לא ארים אותך!' שאלתי אותו מה קרה ומה עשיתי לו שהוא כל כך כועס, ואמרתי לו שאני אוהב אותו ודן אותו לכף זכות כי הוא לא באמת יודע מי אני, אבל

של רשב"י... ניגנתי את קצת האקורדים שאני יודע, וזה הספיק להלהיב בתוך רמזור אדום אחד את כל הצומת. פתאום מרכב אחד קפצו החוצה חייילים שהתחילו לרקוד, מרכב שני יצאו כמה חבר'ה שהכרתי מאילת וההתלהבות הייתה בשמים!

"אלא מה, מצד שני, הרמזור מתחלף לירוק, אתה חוזר לחכות באי־תנועה - אי־השפיות של הצומת - ואז כשאתה יורד לעוד סיבוב פתאום יש לך פגישה מסוג אחר לגמרי. אם זה בן אדם שלא מוכן לקבל חיוך כי הוא חוזר עכשיו מהלוויה ל"ע, או אם זה סתם מישהו חמוץ שמתחיל לרדת עליך או לצעוק: 'לך

לבבות נפתחים באור אדום

העבודה של בניית גשרים בין אנשים מעסיקה את מנחם גם בתחומים אחרים שהוא עוסק בהם, כמנחה סטודנטים במסגרת תכנית 'אתנחתא' ובמסירת שיעורים במכינה לחבר'ה חרדים לקראת צבא. כיוון נוסף של מפגש עם אנשים מתרחש אמנם בצומת, אבל דווקא לא עם הנוסעים במכוניות:

"לפעמים פוגשים בצומת גם נרקומנים או קבצנים מפקפקים", מספר מנחם, "כשכמובן יותר נעים לפגוש מוכר דגלים או להטוטנים שמנצלים את הרמזור. מעניין שיש כללים בצומת מי על הרמזור ומי על הנתיב, ואם מתאפשר אז יכולים לעבוד ביחד. אבל לפעמים יש אינטריגות כאלה, כמו שפעם אחת הגיע אלי להטוטן חוצפן שלא התחשב בכללים. יש מריבות שיכולות הגיע לתגרה, אבל בדרך כלל אני מתרחק לצומת אחר הרבה קודם. גם אם לפעמים זה פחות נוח ויש פחות תנועה

בוא ללמד אותם על המתיקות של דף גמרא

הצלחת לסיים עשר מסכתות?

חינוך האתגר הבא שלך!

בהרצוג נלווה אתכם לאורך כל הדרך להצלחה

הרצוג. לדעת. לחונך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

במקום אחר, הרי הכל בהשגחה פרטית, ויותר חשוב לי להיות חבר של כולם".

אין לך באמת בעיה עם זה שאנשים חושבים שאתה סוג של קבצן שעומד בצומת?

"הביזיונות הם חלק מהאירוע" מסביר מנחם בפשוטות, "אני מנסה להסביר לאנשים שמסתכלים ככה, שבאתי לא בשביל כסף אלא בגלל שאכפת לי מהעם שלי. אני יהודי מאמין שרוצה לזכות אותם בדבר הכי טוב שיש, שהוא בעצם שייך להם. לפעמים זה קשה להתאפק ואני קצת מסתלבט על בן אדם כזה. פעם אמרתי למישהו: 'תשמע אחי, למה שאני אעבוד? כל כך טוב לי זה שאני לומד ומתפלל! אתה נראה לי בן אדם חזק, תפרנס אותי אתה!' כמוכחן שהוא הבין שצחקתי אתו, וגם היה עוד זמן ברמזור להתפייס ולהיפרד בטוב.

"בכל מקרה, נכון שלא תמיד המפגש עם האנשים כזה נוצץ, אבל על פי רוב אנשים מאוד נהנים ושמחים ומתחברים. אני לא בא עם קופת צדקה, למרות שאנשים

תורמים הרבה בלי שמבקשים, אלא בא עם גיטרה וניגון, שזה הרבה יותר מחבר ופוחת את הלב. לא סתם קראתי לספר 'לפתוח חלון', כי ברגע שבן אדם פותח את החלון של הרכב הוא פותח גם משהו בלב. הנה, הייתה איזו אישה אחת שעצרה לידי ופתחה חלון, הצביעה על איזה בניין ואמרה לי: 'אתה רואה את הבניין הזה, אבא שלי התאבד משם... האמת שהייתי בשוק! מיד חשבתי - מה אני אומר לה? אני לא איזה מטפל באובדנות...'

"לאישה אחרת שפתחה חלון בתחילת חודש ניסן אמרתי: 'שה' יעשה לך ניסים בחודש ניסן!' אז היא ענתה: 'וואי! אני כל כך זקוקה לזה!' כששאלתי מה קרה, היא ישר התחילה לבכות ולספר שאבא שלה עבר אירוע מוחי. שאלתי איך קוראים לו כדי להתפלל עליו, אבל היא המשיכה לבכות וכבר הרמזור התחלף ואנשים צפרו, אבל היא בכלל בעולם אחר... המשכתי לחזק אותה שהכל בידיים של ה' ושלתפלל ותיתן צדקה, ולא תתייאש ממה שהרופאים אומרים. לא פעם אנשים מבקשים שאתפלל עליהם כי הם בדרך לטיפול רפואי או מראים לי בפלאפון תמונה של קרוב משפחה שיצא מניתוח וצריך ישועות.

"כל המפגשים האלה בצומת יוצרים תחושה חזקה שכולנו בני איש אחד אנחנו. החלון שאנשים פותחים הוא תנועה נפשית שמחברת את כולם, ולכן הספר שנוולד מכל החלונות האלה שייך בעיניי לכולם - דתיים, חילוניים, חוזרים בתשובה וגם חוזרים בשאלה. אנחנו יודעים שבאמת

חשמל הקרן

עושים לכם מחיר

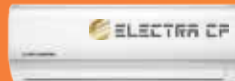

בלעדי בחשמל הקרן - האחריות הכפולה

אחריות חברה על המזגן ואחריות חשמל הקרן לשנה על ההתקנה המבוצעת ע"י מתקינים מוסמכים מטעם תדיראן, אלקטרה וטורנדו

קונים מזגן ונהנים

גם מראש שקט גם ממחיר משתלם וגם ממתנות שוות

מזגן אינוורטר 2 כ"ס, שירות ואחריות אלקטרה
רק ב-3,200 ₪
כולל הובלה והתקנה*

מזגן אינוורטר 1 כ"ס, דגמי Saga/SUMO שירות ואחריות טורנדו
רק ב-1,750 ₪
כולל הובלה והתקנה*

מזגן אינוורטר 1 כ"ס, דגם Apollo 140 שירות ואחריות תדיראן
רק ב-1,990 ₪
כולל הובלה והתקנה*

ומקבלים מתנה משתלמת

סט כלים עם שובר החלפה בפוד אפיל או בנעמן בשווי 1,500 ₪

מוקד הזמנות ארצי: *2757 www.kerenby.co.il

מבית נח בני ישיבה	מודיעין עילית רבי טרפון 25	נתיבות יוסף סמל 10 (קרית טריד)	חיפה ברכת משה 29	אשדוד אליעזר בן הורקנס 5	בית שמש נחל יצנים 8 (מתחת יש חסד)	ביתר עילית החוזה מלובלין 35	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה, חפיה במקום	סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29
-------------------	----------------------------	--------------------------------	------------------	--------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	---	----------------------------

המבצע בתוקף עד ה-26.6.25 ר"ח תמוז תשפ"ה. התמונות להמחשה בלבד. טל.ח. עד גמר המלאי. *התקנה בסיסית עד 2 מטר לא כולל תוספות וקידוחים מיוחדים. מחיר המזגן לא כולל מע"מ על ההתקנה ולא כולל תוספות וקידוח רצועה/אבן ירושלמית. את מתנת פוד-אפיל/ נעמן מקבלים בסניפי חשמל הקרן עם שובר החלפה בשווי המוצר ממחיר המחירון, ללא כפל מבצעים. בכפוף לתקנון.

בעל מלחמות מצמיח ישועות

איתי אסמן

ראשונה שהיה קשה להבחין בה. הרבה מאוד בעלי תשובה התעוררו לשוב אל המקורות ונוצרה שבירת הקונספציה החילונית. הוקמו לא מעט ישיבות לבעלי תשובה כדי לתת להם מענה, וגם ברמה הפוליטית, ארבע שנים לאחר המלחמה נוצר "המהפך" המפורסם, סיום שלטון מפא"י ועליית בגין לשלטון. באותה תקופה הרב אורי זוהר חזר בתשובה והופיע בתוכנית הטלוויזיה שלו "זה הסוד שלי" עם כיפה וציצית. דבר שדרש אומץ רב ומסירות נפש עילאית באותה תקופה. בכך הוא נתן אומץ לרבים ויצר תנועת בעלי תשובה שהגיעה גם לאליטה התרבותית. לאחריו חזרו לא מעט אומנים בתשובה והיום בפלייליסט של גלגלצ אפשר גם לשמוע שירי קודש.

מלחמת "שמחת תורה" מביאה קומת רוח חדשה בעם ישראל, עליה כתבתי רבות בטורים כאן. אמנים מוציאים עוד שירי קודש, השירים שתופסים את העם זה "ה" יתברך תמיד אוהב אותי" ו"טאטע תטהר". לא רק שירי ארץ ישראל ולאומיות כמו שהיו בקום במדינה אלא שירים עם הזכרת שם שמיים. התעוררות מאוד גדולה בעם ישראל בכלל ובין חיילי צה"ל בפרט. אופנה חדשה של "חילונים" שהולכים עם ציציות בחוץ כמקור לגאווה והזדהות עם 'המדים היהודיים', הנחות תפילין המוניות בבתי ספר חילוניים מתוך דרישה של הנערים, ערוץ תקשורת שסוגר בשבת ומזכיר את חגי ישראל ומציין את ספירת העומר, בעלי מסעדות שרוצים תעודת כשרות, חטופים שמציינים את החגים ומדברים עם הקב"ה בעומק החושך והשבי ועוד.

הדבר היחיד שמעורר אנשים מלראות את תהליך הגאולה הרוחנית וצמיחת קומת הקודש הוא תודעה כוזבת, שבאה לידי ביטוי בעיקר בתקשורת. הדגש שהם נותנים למחאת הקפלן, והתודעה כאילו האנשים שהולכים להפגנות ומעודדי הסרבנות הם האנשים הכי חשובים במדינה שרק אותם צריך לקרב ואיתם צריך לארגן תפילות ותיקון ליל שבועות. כך נוצרת תקלה, שבמקום להפגש עם חיילי צה"ל והעם שבשדות אנשי רוח משקיעים זמן ומרץ ב'קירוב' אנשים שלא רוצים להתקרב, במקום להיות שותפים בפעולה עם אל בתהליך תחיית הקודש וגאולת ישראל. בע"ה שנוכח לקחת חלק בהעברת שיעורים, הזמנה לשבתות וקביעת חברות. יש צמא מאוד גדול בעם ויש לתת לו מענה בהתאם.

יש כל כך הרבה אנשים שרוצים להתקרב במיוחד בגילאים הצעירים, כל אחד חייב לקחת אחריות ולסייע במשימה הלאומית. מחכים לנו. asmanitai@gmail.com

מלחמה היא ללא ספק דבר רע, אנשים נהרגים, יש הרבה יתומים, אלמנות וגם פצועים בגוף ובנפש. עם ישראל שונא את המלחמות ואוהב את השלום. לכן גם כשאנחנו נדרשים לצאת למלחמה קוראים לזה מלחמת מצווה ולא מצוות מלחמה. כלומר, אנחנו לא יוצאים למלחמה מתוך שנאה אלא מתוך אהבת עם ישראל וייעודו האלוהי. לכן ברגע שאנחנו נצרכים לצאת למתקפה כדי להגן על עמנו או שנדרש לרשת את נחלת אבותינו, אנחנו נצא למלחמת מצווה מתוך אהבת כלל ישראל ואהבת ה'. הרב קוק זצ"ל כותב בספרו החשוב 'אורות': "כשיש מלחמה גדולה בעולם מתעורר כוח משיח". איך זה ייתכן? הרי מלחמה זה דבר גוראי. הרב קוק מסביר בהמשך שבמלחמה

גם הורגים את הרשעים, והעולם מתבסס. וגם היחידים שמתים בלא משפט יש בהם בחינה של מיתת צדיקים שמכפרת. כלומר, בתוך רוע המלחמה, יש ניצוצות של טוב שיתבררו בעתיד ואי אפשר לבחון אותם רק על פי ההווה. אנחנו מאמינים שהקב"ה הוא בעל המלחמות ומהן הוא מצמיח את הישועות. ואכן אחרי מלחמת העולם הראשונה, שגבתה מחירים קשים מאוד, הבריטים קיבלו את השליטה על ארץ ישראל, מה שהוביל להצרת בלפור שקבע שארץ ישראל היא ביתו הלאומי של עם ישראל. השואה הנוראה והאיומה, שגבתה מחיר של 6 מיליון יהודים הי"ד, היוותה קטליזטור לעלייה המונית לארץ ישראל והקמת מדינה בטענה של 'מקלט בטוח ליהודים'. אין בדברים האלו משום צידוק הדין והסברה מדוע המלחמה היא טובה חלילה או מה גרם ליהודים להיהרג. איננו יודעים חשבונות שמיים, ומחשבותיו גבהו ממחשבותינו. אבל כן אפשר לראות אחרי הרבה שנים תהליכים היסטוריים, איך מתוך גוראות המלחמה נוצרו תהליכים של תקומת ישראל ושיבתו לארצו וייעודו.

מלחמת העולם הראשונה והשנייה, ולאחריה מלחמת העצמאות, ששת הימים ויום הכיפורים היו מלחמות שהתרחשו בזמן שעם ישראל בנה את קומת החול - העלייה לארץ והתבססות הכלכלית והביטחונית בה. גם ירושת הארץ של כיבוש חבלי ארצנו יש בה משום קומת החול של ביסוס הגוף הלאומי. חשוב להדגיש - קומת החול בסוגיות כלל ישראל היא קודש, וזו מצווה מאוד גדולה לסייע בתחומים האלו. אך בסוגיית התרבות והציביון המדיני הדברים לא השתנו ברמה הציבורית. פחות או יותר נותר סטטוס קוו שכן גוריון קבע, שהוא עצמו היה "הקפאת מצב" של המציאות שהייתה בארץ ישראל לפני קום המדינה.

מלחמת יום הכיפורים הייתה סוג של שלב מעבר מקומת החול לקומת הקודש בצורה

סקר ערוץ 12 לקראת חג מנחם תורה

שדר! תבין! למד! למד! הסבר! הפך! תבין! הזמן! קבע! חברות! יאטו! שעות! וגם! את!

להצטרפות לקבוצת ווטסאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראשי יהודי 054-839-3457

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

יצא לאור בשעה טובה הקומיס חינלו לה

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

10 ספרים וקב- 485 ₪

עם שליח עד הבית

לרכישה מהירה סקו:

להזמנות: www.roshy.org, 052-5665005, 02-6791422

אנחנו מפרשים או שומעים באופן שגוי את הנעשה והנאמר סביבנו. הנה סיפור הממחיש זאת היטב: אברך צעיר, שנהג בבחירתו ללמוד בקול רם משום שהדבר סייע לו לשפר את ריכוזו ולזכירת לימודו, המשיך במנהגו זה גם לאחר נישואיו. לאחר תקופה, חש שאשתו מתרחקת ממנו ונראית כמי שיש בליבה עליו. מאחר שלא הצליח להבין מה יכולה להיות סיבת הכעס, החליט לשאול אותה האם תחושתו נכונה.

האישה הסבירה כי בדרך כלל נמנעה מלהיכנס לסלון בשעה שהוא לומד, כדי לא להפריע לריכוזו. אולם, באחת הפעמים נכנסה לסלון בעת לימודו, ולתדהמתה אמר לה בעלה בלשון תקיפה: "לכי מכאן, לכי מכאן", דבר שפגע בה עמוקות. "אני כל כך מעריכה את הלימוד שלך" אמרה פגועה, "וכל כך משתדלת שלא להוציא אותך מריכוז, וכשפעם אחת נכנסתי לסלון בדממה - הגיעה לי ממך כזו תגובה משפילה?!".

האברך הופתע מאוד מדברי רעייתו, שכן ככל שניסה - לא הצליח להיזכר באירוע שכזה. רק לאחר מאמץ ממושך לשחזר את המאורע, לפתע הבריק לו מה באמת אירע. באותה עת למד האברך גמרא מסכת שבת בסוגייה העוסקת בהלכות עירובין. בגמרא שם מוזכר המושג "לחי מכאן ולחי מכאן" - המתייחס לסימון גבולות לצורך טלטול בשבת. איתרע מזלו, וברגע בו קרא זאת בקול כמנהגו נכנסה האישה לסלון וסברה בטעות שהוא דוחק בה: "לכי מכאן", בעוד שהוא למעשה אמר "לחי מכאן"...

אנקדוטה זו מסבירה היטב את הוראת חכמים הנזכרת: "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". אין זו רק המלצה להימנע משיפוט, אלא הכרה בכך שאיננו מסוגלים לשפוט כראוי, שכן גם כאשר אנחנו עדים למעשה או לאמירה - "במו עינינו ראינו", ייתכן שלא הבנו כראוי את הנסיבות, לא קלטנו את הדברים במדויק, או פירשנו אותם באופן שגוי. ההבנה כי תפיסתנו מוגבלת הינה מפתח לגישה מכבדת כלפי האחר.

את הזהירות הגדולה שיש לנקוט משיפוטיות וחריצת דין - "אל תדון את חברך", הפנמתי כבר בילדותי מתוך חוויה מעצבת שנחלקה בויכרוני.

לעתים קרובות אנחנו חשים באופן ברור ומודע שטמונים בנו כוחות רבים וגדולים מאלה שמתגלים בחיינו היומיומיים. תחושה חזקה של פוטנציאל לא ממומש מלווה אותנו - כאילו משהו מהותי בתוכנו מבקש להתגלות ללא הצלחה. אנחנו מרגישים שיש בנו אור גדול יותר, יכולות נסתרות המבקשות לפרוץ החוצה.

כיצד ניתן לגלות את האור הפנימי הזה? מהי הדרך להביא לידי ביטוי מלא את הכוחות הכבירים הטמונים בנו?

העיקרון המרכזי שמלמדת אותנו תורת החסידות הוא, שכאשר אנחנו מזהים את הטוב - אנחנו מוציאים אותו לאור. כאשר אנחנו מאמינים בטוב - אנחנו מאפשרים לו לבצבץ החוצה. אם כן, כל שעלינו לעשות הוא ללמוד כיצד להתבונן בילדינו בראייה עמוקה יותר, החושפת את הפוטנציאל האמיתי שלהם; כיצד להביט בתוכנו, או בבעל/האישה, ולזהות את הנקודות המיוחדות הללו, תוך התמקדות דווקא באותם מקומות הנראים מאתגרים או מכוסים, שבהם טמון עושר גדול.

המשנה בפרקי אבות אומרת: "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". ההוראה הזו מתפרשת בפשטות ברוח זו: כל עוד אינך נמצא במקום הפיזי והנפשי המדויק בו נמצא חברך - אל תיחפו לשפוט אותו בחומרה ולהכריע את דינו לחובה. כי מי יודע, אולי מהמקום שלו תקבל נקודת מבט שונה לחלוטין על הנהגתו ומעשיו, משום שתבין לאשורה את הסיטואציה בה הוא נמצא ואת ההתמודדות המאתגרת שהיא מייצרת עבורו. במילים אחרות: בטרם אנחנו שופטים את פלוני, עלינו להכיר כראוי את מכלול הנסיבות המעצבות את עולמו: חינוכו, סביבתו המשפחתית, האתגרים שהוא מתמודד עמם, הטראומות שחווה וחולשותיו הטבעיות.

חשוב גם להיות מודעים לכך שהפרשנות שלנו לאירועים שונים ולמעשיהם של אנשים, לא פעם מתבררת כשגויה לחלוטין ורחוקה מן האמת. תדיר אנחנו סבורים שראינו את התמונה המלאה, אך למעשה תפיסתנו חלקית בלבד. לעתים איננו קולטים את כל הפרטים, ולעתים

היותו, ניתן לומר "איני יודע מה השפיע עליו ומה היו הנסיבות המדויקות שהביאו אותו לפעול בדרך שפעל", אבל כיצד אפשר לשפוט ולפסוק את דינו כ"זכאי", חרף מעשה הנראה, על פניו לפחות, בעייתי מאוד?

כדי ליישב את המתח הזה, אנחנו נדרשים לערוך הבחנה חשובה בין שיפוט המעשה לבין שיפוט האדם.

כאשר אדם עושה מעשה פסול - הוא נטל כסף שאינו שלו או פעל באופן בלתי הולם בעסקיו - ניתן לדון את המעשה כשלעצמו. המעשה ניתן להערכה אובייקטיבית: האם מדובר בגניבה או לא, האם המעשה פגע באחר או לא. המישור המעשי הוא תחום השיפוט האובייקטיבי של המציאות העובדתית.

אולם, גם כאשר אנחנו מזהים פגם מוסרי במעשה, עלינו להיזהר מלהרחיב את השיפוט ולהחיל אותו על האדם עצמו. ההבחנה בין האדם למעשיו היא קריטית: בעוד שאת המעשה אנחנו שופטים באמות מידה

בתלמוד התורה "יודי התורה" בתל אביב שבו למדתי, שימש כמנהל ר' משה טורק - יהודי מיוחד שעסק בחינוך באהבה גדולה, התמסרות מוחלטת ומתוך תחושת שליחות חזקה.

בכיתתנו היה תלמיד שהתנהגותו הייתה בעייתית באופן קיצוני. מעבר להפרעות השגרתיות, ל'קונצים' שעשה ולהשתוללויות, היו גם אירועים חריגים - כמו המקרה בו זרק בתסכולו כיסא אל עבר חלון, ששבריו התפזרו בכל הכיתה.

המנהל, ברגישות ואכפתיות, קרא לנו מדי פעם וביקש שנתקרב אל אותו תלמיד ונסייע לשלב אותו ולהעלותו על מסלול חיובי יותר. במידה רבה נענינו לבקשתו. אני וחבר נוסף היינו מזמינים אותו לבתינו בימי ראש חודש, כאשר הלימודים הסתיימו מוקדם, ובהזדמנויות אחרות. שיחקנו איתו והתחברנו אליו, אבל מעולם לא זכינו להזמנה ליביקור גומלין בביתו.

יום אחד החלטנו להפתיע אותו. ביררנו את כתובת מגוריו באחת משכונות דרום תל אביב וצעדנו לשם. כשהתקרבנו למקום, נגלה לעינינו בית עלוב ומזונוח, שבקעו ממנו צעקות רמות. לא חשבנו שיהיה זה הרגע הנכון לדפוק על דלת הבית, והמתנו בחוץ. כעבור דקות אחדות, נחרדנו לראות אישה הנמלטת מהבית בריצה כשמאחוריה מופיע בעלה האוחז בידו מחבת...

שניות ספורות לאחר מכן, יצא גם חברנו בריצה. כשהבחין בנו, קפא על מקומו וחזר לבית בוש ונכלם. נכנסנו אחריו ומצאנו בית דל - שני חדרים בלבד: באחד סלון, מטבח ומזרנים פזורים בערבוביה, ובשני - מזרנים בלבד. חברנו טמן ראשו בכרית וייבב. ניסינו לנחם ולעודד אותו, אבל הוא סירב לקבל נתחומים ורק ביקש: "לכו..."

עזבנו את המקום בתחושה קשה, כשלבנו גדוש רחמים כנים על מצבו הקשה של חברנו. למחרת, כששיתפנו את המנהל במה שראינו, הוא פרץ בבכי ואמר בקול חנוק: "אחח... כמה שאסור לנו לדון אף אחד! כמה שאסור לשפוט. פשוט אסור!". המנהל עשה אתנחתא קלה, ניגב את דמעותיו ואמר: "הענשנו אותו בחומרה, כעסנו עליו, מי חלם שזה מה שהוא עובר, מי ידע שכאלה הם חייו..."

אלא שעיקרון זה - "אל תדון את חברך" - משמעותו שאיננו יודעים מה מתרחש מאחורי הקלעים של חייו של אדם, ולכן עלינו להימנע משיפוט חפז. כלומר, אנחנו "מזכים אותו מחמת הספק"... אולם באותה מסכת, פרקי אבות, חז"ל מעלים אותנו קומה ומלמדים אותנו משהו שונה לחלוטין: "הווי דן את חברך לכף זכות". כאן זו אינה רק הימנעות משיפוט מתוך ספק, אלא הנחיה אקטיבית להכריע ולדון לזכות!

כעת השאלה היא, כיצד אפשר לדון לכף זכות כאשר אנחנו רואים בבירור התנהגות שלילית? ! לכל

תואר שני במכללה ירושלים

מובילים במספר הסטודנטים מבין כלל המכללות בארץ!

93% מסיימים את התואר השני מיד בסיום תקופת הלימודים

מסלולים נפרדים לנשים ולגברים

למידה היברידית (רוב המפגשים בזום)

1+1 תואר ולימודי תעודה

שנה אחת! 3 סמסטרים < יום בשבוע החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

"הרואה את הנווד"

הוראת מתמטיקה/ מדעים

דגשים טכנולוגיים - מעשיים גישות מתקדמות

"לב טוב"

הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע

לגברים - מסלול לרבני קהילות לנשים - כלים בגישור, טיפוח רגשי

"עין טובה"

ניהול וארגון מערכות חינוך

מיומנויות וסימולציות בניהול, הובלת צוותים, עיצוב זהות ניהולית

ייעוץ חינוכי

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי / הדרכת הורים

*לימודים עד פסח תשפ"ג

"חבר טוב"

אנחנו צריכים לזהות את "הזכות" שלו, את הפוטנציאל הטוהר והזך הטמון בו, מתוך הנחה שאם יצרו כה גדולים ו'בועטים' - בוודאי נשמתו וכוחו להיטיב גדולים לא פחות.

"זכות" היא מלשון "זפות", אומר ה'שפת אמת'; וכשאתם דן את חברו לכף זכות, הוא מגלה את הטוהר והזך שבנפשו. ראיית דמותו באור חיובי אינה רק הכרה פסיבית במעלותיו הנסתרות של האחר, אלא בעלת כוח אקטיבי לעורר בו כוחות נעלמים ולהביאם לידי ביטוי.

מסופר על רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, "סגורם של ישראל", שיום אחד בא אליו אדם וסיפר לו על יהודי כבן שבעים, שומר תורה ומצוות כל ימיו, שלפתע הצהיר כי ככוונתו להמיר את דתו. הצדיק מיהר לפגוש את האיש, ולתדהמת הנוכחים - במקום להוכיח אותו על מחשבותיו אמר לו: "אני מקנא בך! אני מעריך אותך מאוד! הרי בוודאי מחשבות כאלו לא באו לך ביום אחד, ועכשיו מתברר כי זמן רב הרהרת במחשבות להתנצר, ובמשך תקופה כה ארוכה הצלחת לעמוד בניסיון הזה - איזו גדלות נפש!"

תגובה מפתיעה זו, שכיוונה את הזרקור על תעצומות נפשו ועוז רוחו של הרבי ולא על חולשתו - עשתה עליו רושם חזק ורוממה אותו, עד שחזר בו מכוונתו...

מקרה דומה אירע עם אחד מאדמו"רי לעלוב. פעם נודע לו כי בחור מקהילתו מצוי בקשר עם גויה ואף חוכך בדעתו להתחתן עמה. בהזדמנות מסוימת, כשהרבי פגש אותו, אמר לו שברצונו לשוחח עמו. הוא הניח את ידו על כתפו וביקש ממנו להתלוות אליו לטיול, במהלכו העניק לו חום ואהבה. לא נשמעה מפי הרבי מילת תוכחה ולא נאמר דבר על כוונתו של הבחור לעשות צעד חמור שכזה, רק משפט אחד אמר הרבי: "יש לך נשמה גבוהה."

הרבי אמנם לא הזכיר ולו בדרך רמז את מה שהבחור תכנן לעשות, אבל בדרכו המיוחדת פעל עליו להתעשת ולהתנער מרוח השטות שאחזה בו, ולשוב באופן מלא לדרך התורה והמצוות.

זוהי עוצמתה של היכולת לראות מעבר למעשים, לדברים ולהתנהגות השלילית, ולזהות את האדם שמאחוריהם - על כאביו, פגיעותו והטוב הטמון בו וממתין ליומו. זו תמצית הצו "לדון לכף זכות" - לא כהתעלמות תמימה מהרע ועצימת עיניים, אלא כיכולת לזהות את מקורותיו ולהאמין באפשרות השינוי והתיקון. זהו הכוח לגלות בכל אדם את הטוב שלו, את הקדושה הפנימית שלו ואת האור - ובמקביל, לגלות את הטוב והאור גם בתוכנו... לחיים, לחיים ולברכה.

אובייקטיביות שאינן סובלות הטיה, סלחנות וטיות - את האדם עצמו אנחנו רגים לכף זכות.

ראיית האחר, חרף המעידות שלו, באור חיובי - נשענת על ההבנה שלכל יהודי יש "חלק א-לוי ממעל ממש", ושבפנימיותו של כל אדם שוכנת נקודה טהורה וקדושה שלעולם אינה נפגמת. גם כאשר מעשיו של אדם סוטים מדרך הישר, המהות הפנימית שלו נותרת זכה וטהורה. כך אנו יוצרים מערכת שיפוט מאוזנת ומוארת: אנחנו מחויבים לאמת ולצדק בהערכת המעשים, ובה-בעת אנחנו שואפים לראות את הטוב והחיובי שבנפש האדם, מעבר למעשיו החיצוניים.

הרבי זי"ע מעמיק בהסבר התשתית הרעיונית העומדת מאחורי יכולתנו וחובתנו לדון כל יהודי "לכף זכות". נקודת המוצא היא הכלל "זה לעומת זה עשה האלוקים" - עיקרון המלמד על הקבלה בין עוצמת האתגרים לעוצמת הכוחות הניתנים להתמודדות עמם.

כאשר אדם נתקל בניסיון גדול, הדבר מעיד על כוחות פנימיים אדירים הטמונים בו. הקב"ה אינו מציב בפני האדם אתגרים שאין ביכולתו להתגבר עליהם, שכן כל מטרת הניסיונות היא לרומם את האדם ולזכך אותו, וחלילה לא להתעמר בו, שהרי "אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו". לפיכך, עצם קיומו של ניסיון משמעותי מעיד על פוטנציאל רוחני גבוה.

יתרה מכך, תורת הקבלה מלמדת שדווקא אדם בעל נשמה גבוהה, שלמעשיו ישנה השפעה כבירה על העולם הזה והעולמות העליונים, הוא זה שכוחות ה"סטרא אחרא" והרוע מתאמצים במיוחד להכשיל אותו. הם משקיעים מאמצים מיוחדים בהדחתו מדרך הישר, דווקא בשל פוטנציאל ההשפעה הגדול שלו.

לפיכך, כשאנחנו רואים אדם שנכשל, ביכולתנו להסיק מכך על גדלותו ולחשוב: "אם היה לו ניסיון כה קשה, הוא כנראה ניחן בכוחות עצומים. הוא, קרוב לוודאי, אדם בעל נשמה גבוהה, ומשום כך הידרדר ונפל כל כך נמוך."

כאשר אנחנו מתכווננים באדם דרך הפריזמה של הפוטנציאל הטמון בו, ומעריכים אותו על פי אפשרויותיו הרוחניות, אנחנו מסייעים לו לגלות את הכוחות האדירים החבויים בקרבו. מבט שכזה יכול להעניק לו את הדחיפה לפתוח דף חדש בחייו - דף המתאים לרמת נשמתו ולכוחות הנעלים שבקרבו.

לעומת זאת, אם נביט בו במבט שלילי ושיפוטי ונראה בו אדם "רע" ו"מושחת" - נחרון בזה את גורלו לשבט ולא לחסד והסיכוי גבוה שנדכא את אותו פוטנציאל נשמתי בלתי ממומש.

כאמור, כאשר אנחנו רואים אדם שנכשל, עלינו לדון אותו לכף זכות.

היום הפתוח באקדמית שאנן!

ביום ראשון, 15.6, י"ט בסיון תקיים המכללה האקדמית הדתית לחינוך שאנן יום פתוח חגיגי בשילוב יום הסטודנט - עם מוזיקה טובה, דוכני כיבוד עשיר, ושורת הטבות שוות: פטור מדמי רישום, תיק מחשב במתנה ומגוון מלגות לנרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה. האירוע יכלול מפגש בלתי אמצעי עם יועצי לימודים וראשי החוגים במכללה באירוע שמח וחווייתי.

באירוע יוכלו מתעניינים ומתעניינות להתרשם ממגוון מסלולי הלימוד לתואר ראשון, תואר שני, תעודת הוראה, הרחבות הסמכה והסבות אקדמאים, כולל קורסים חדשים למטפלות ולהסבת מהנדסים/הנדסאים להוראה. בואו לקחת חלק במהפכת הדור הבא של החינוך בישראל ולהנות מחוויית למידה ברמה גבוהה עם יחס משפחתי.

לפרטים והרשמה: *8781 או באתר המכללה

דירה למכירה

4 חדרים ברמלה ששופצה מקצה לקצה, כמו חדשה, גדולה, מרווחת, חדרים גדולים. מכירה ישירה ללא מתווכים. יש עסקת פינוי בניו חתומה - צפי לעוד שנתיים. מחיר: 1.85 מיליון

רפאל: 055-5540080

אני אמורה להודות לו על זה שהוא בא?

אהבה, בניגוד לאופן התרבותי שלמדנו, לא באמת נוצרת מרגש אלא היא נוצרת מבחירה

"אבל איך עושים את זה?" שאלה רינת.

"זה יכול לקרות רק בתנאי שתוכלו לוותר על הזהות הקורבנית".

"אבל זה לא הוגן. אם אני בוחרת בו עכשיו, אני מוחקת את כל השנים האלה שבהן כאבתי לבד", אמרה בדמעות.

"את לא מוחקת, את פשוט לא נותנת להן לנהל אותך. הבחירה לא מוחקת את העבר, היא רק מורידה אותו מהבמה ומנתקת אותו מהמיקרופון הראשי".

"ומה אני אמור לעשות?" שאל רפאל. "לבחור! כל יום. לא בהצהרות, במעשים קטנים, בהקשבה, לא לברוח גם כשהיא עדיין כואבת".

"זה קשה", אמר "נכון, כי זה חופש אמיתי. לפרוץ את השבי המוכר זה באמת קשה".

הם יצאו מהחדר כשמשוהו אחר עבר ביניהם, ניתן היה להרגיש שיש פה שקט של יסודות חדשים שנבנים. רפאל חזר לפגישה לבד שבוע לאחר מכן.

"אני מבין למה רינת כל כך כעסה גם כשהייתי נוכח, לא באמת הייתי איתה. רינת הייתה אצלי על תנאי. חיכיתי שהיא תשתנה. אני ממש מרגיש את השינוי שמתחולל בי, אני מנסה לבחור בה כמו שהיא, בלי לחכות".

שבוע לאחר מכן רינת הגיעה לבד. "הרגשתי שאני רואה לראשונה את ההתחלה של החירות האמיתית. לא ניצחון, לא פיוס, אלא ממש בחירה".

"נכון, כי אהבה, בניגוד לאופן התרבותי שלמדנו, לא באמת נוצרת מרגש, אלא היא נוצרת מבחירה.

וכל בחירה כזו, יום אחרי יום, מגרשת את הקירות הישנים ומחליפה אותם בחומר אחר, לא אטום, גמיש ופגיע יותר, אבל לפחות, אמיתי".

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

"זו הדרך היחידה שבה אפשר באמת לבחור", המשכתי.

הרגשתי שהיא נבהלה. לא כעסה. לא דחתה. פשוט נבהלה.

"את מדברת על בחירה, אבל אני לא זוכרת מתי בפעם האחרונה באמת בחרתי. אני פועלת על אוטומט כל כך הרבה שנים. קמה, מתפקדת, שורדת. מישהו היה צריך להחזיק את הבית הזה."

"ברור. וזה בדיוק העניין. כשאנחנו שורדים - אנחנו לא בוחרים. גם אם אנחנו מתפקדים מצוין".

רפאל הסתכל עליי. הפעם באמת. "ואני?" הוא שאל. "מה איתי? לא הרגשתי בבית פה כבר שנים. היא סוגרת אותי. כל הזמן בודקת אותי. שופטת. לא משנה מה אני עושה, זה אף פעם לא מספיק", המשיך.

"אהבה היא לא מקום שבו אתה זוכה בצדק. היא מקום שבו אתה בוחר מחדש, גם כשאתה לא מקבל תעודת הוקרה. מפגש אמיתי לא יכול להתרחש כשאחד נעלב ונפגע והשני מתגונן ומסתגר, כי אז שניכם שוקעים בדינמיקה שבה כל אחד מחכה שהשני ישתנה.

כשהשני ישתנה - אז נוכל לפתוח את הלב. זה לא נקרא בחירה, זו עסקה עם תנאים.

החירות האמיתית בזוגיות מתחילה כשאני בוחר להישאר פתוח גם כשהשני סגור - כשאתה, רפאל, בוחר לפעול גם בלי לקבל הכרה על זה; ואת, רינת, בוחרת לראות את רפאל אדם חדש למרות שהעבר עוד צורב".

הם נכנסו לקליניקה בשקט הזה שאני כבר מכירה. שקט מתורגל. שקט של שני אנשים שיכולים לנהל בית, קניות, ילדים, לשלם חשבונות, לארגן חופשות - ולא לדבר באמת במשך חודשים.

שלושה ילדים, עשר שנות נישואין, וביניהם משהו שהתייבש, התקשח, הפך לסוג של הסכם שלום קר.

"אני באה לבד כבר ארבעה חודשים", רינת פתחה. עיניה לא עזבו אותו, נוקשות אבל רועדות. "ופתאום הוא מופיע. ככה, בלי תיאום, בלי התייחסות. ואני אמורה להתפעל?" המשיכה רינת.

רפאל משך בכתפיו. "חשבתי שזה יעשה לך טוב. שתראי שאני מוכן לנסות", אמר.

"באמת? אתה מגיע פעם אחת - וזה אמור לכפר על הכול?"

שניהם פנו אליי. חיכו שאכריע מי צודק. מי 'הבוגר', מי 'הקורבן'.

אבל זה בדיוק המקום שבו אני עוצרת, כי ברגע שאני מנסה להכריע מי פה הקורבן, שניהם הופכים להיות שבויים.

"את מרגישה שהוא גזל ממך משהו", אמרתי לה. "את השנים, המאמץ, תשומת הלב, אפילו את הנוכחות הפשוטה של בן זוג ששותף למרחב. את צודקת - זה באמת לא היה הוגן." "ואז?" רינת לחשה, "אז מה עכשיו? אני אמורה למחוא כפיים על פירור נוכחות?" שאלה.

"לא. את לא אמורה למחוא כפיים. אבל את כן צריכה לראות מה קורה פה באמת", עניתי לה.

"כלומר?" שאלה.

"שהוא בחר לבוא. זו לא הצלה, זו לא תשובה. זו התחלה. והשאלה האמיתית היא לא אם מגיע לו פרס, אלא אם את מוכנה להפסיק להיות קורבן?" שאלתי.

"מוכנה? אני מעולם לא רציתי, אבל אני מרגישה שאני לא מצליחה", ענתה.

האם אפשר להשתמש בבינה מלאכותית ללימוד תורה?

הבינה המלאכותית היא רק בראשית דרכה, אך היא כבר מביאה למחזות חדשים בצורה שלא נודעה עד כה. קשה לצפות את העתיד, אך להתפעל מהחידוש בלי להבין שהוא ככל הנראה יגבה גם מחירים כבדים, זהו עיוורון. מאידך, כרגע נראה שהיא מסייעת מאוד, ויש שרואים בזה עצמו בעיה - כי במקום לעמול בתורה, אדם יכול להגיע לתוצאה ללא מאמץ ולתת למחשב לחדש חידושים במקומו. בעיה נוספת היא שכדי לשקול עניינים בתורה יש צורך ביראת שמיים, מה שלעולם לא יהיה לבינה המלאכותית.

אכן זהו כלי שיכול לספק בלימודנו עזרה גדולה, כך שהעמל יהיה על גבי מה שהבינה מביאה, ועל ידי זה להתפתח ולהתקדם. וכל אחד צריך לבחור את הדרך הנכונה עבורו מתוך ערנות גדולה לאתגר שעומד בפניו.

לפעמים אני מרגיש מתנשא על אחרים ומזלזל בהם, מה העצה?

מידת הגאווה היא מהמידות הקשות והנצרכות תיקון מאוד. מטבענו אנו נוטים לראות את מעלת עצמנו גם כשמדובר באשליה וגם כשאין בכך יתרון אמיתי, ומשתבללים בנקודת מבט זו מפני שהיא גורמת לנו עונג ומנפחת את האגו בתענוג.

ועל כן העצה היא להתבונן במגבלות המעלות שלנו וביתרונות שיש לאחרים עלינו. כשאדם בוחן את עצמו בעין ביקורתית, הוא עומד על האמת שיש אנשים חכמים וטובים ממנו בעולם, ויש חכמות שאין לו בהן כל כישרון וטוב לב שאין לו נטייה ומגויסות אליו. והמביט בעין טובה על אחרים מחזיר את עצמו לפרופרציות הנכונות.

איך אני יכול להיות איש אמת שלא מרמה את עצמו?

כדי להגיע למידת האמת, יש לבקש אותה בכל לבנו ולבחון את הכרעותינו - האם הן על פי מידת היושר, או שעניינים זרים התערבו בדיון ובהכרעה? הבחינה המתמדת והערנות, תוך בקשה פנימית, מעמידות אותנו אט אט על דרך מדויקת יותר.

יחד עם זאת, כמעט אי אפשר לאדם להגיע למידת היושר בכוחות עצמו, כי היצר מרמה ללא הרף. ולכן על ידי העמקת הדעת בהלכות חושן משפט וממונות, בספרי מוסר ובכל ענייני עבודת השם, אדם לומד מרבותינו הגדולים לקנות יותר ויותר את אמת המידה של היושר, ולהינצל מכל השוחד שהנפש נוטה לקחת כדי להגיע להנאותיה גם על חשבון האמת. וכשאנו מבקשים אמת באמת, הקב"ה חס ומרחם עלינו וגומר בעדנו ומסייע ללכת בדרך זו. ועל כך אנו מבקשים "טהור לבנו לעבדך באמת".

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ותיקון בייטיק

בְּכֹל לַבֵּינָה 13

"אז תתענג על ה'"

יום שלישי | כ"ו בתמוז | 22.7 | בניני האומה, ירושלים

ההרשמה
המוקדמת
בעיצומה!

משתתפי הכנס:

הרב יהושע שפירא • הרב בן ציון אלגאזי • הרב איתמר אלדר • הרב ליאור אנגלמן • הרב שניאור אשכנזי
הרב חננאל אתרוג • הרב דוד אמיתי • הרב דודי דודקביץ • הרב אריה הנדלר • הרב אייל ורד • הרב מיכי יוספי
הרב דניאל כהן • חנה כהן אלורו • אלומה לב כהן • הדס לוינשטרן • הרב חגי לונדין • הרבנית ימימה מזרחי
הרב חיים נבון • הרב אליעזר קשתיאלי • הרבנית אסתי רוזנברג ועוד...

לפרטים נוספים והרשמה סרקו את הברקוד <